

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/15/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512010614
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Chlebovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7512010614.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Chleboviča a sudcov JUDr. Františka Ševčoviča a JUDr. Mareka Dudíka, v trestnej veci obžalovaného F. A., pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods.1, ods.2 písm. a) Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 2. augusta 2017 v Košiciach, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 7.9.2016, sp. zn. 3T/147/2012 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm. e), ods.3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o trestoch a spôsobe ich výkonu.

Podľa § 322 ods.3 Tr. por. obžalovanému F. A., nar. X.X.XXXX v U., trvale bytom A.D., R.. A. XXX/XX ukladá podľa § 149 ods.2 Tr. zák., § 36 písm. j), § 38 ods.2, ods.3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods.1 písm. a) Tr. zák., § 50 ods.1 Tr. zák. obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 61 ods.1, ods.2 Tr. zák. ukladá obžalovanému trest zákazu činnosti riadenia všetkých druhov motorových vozidiel vo výmere 1 (jeden) rok.

Inak napadnutý rozsudok zostáva nezmenený.

odôvodnenie:

Okresný súd Košice - okolie rozsudkom zo dňa 7.9.2016, sp. zn. 3T/147/2012 uznal obžalovaného F. A. za vinného z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods.1, ods.2 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v okrese A.D. - H. dňa 9.6.2010 viedol osobné motorové vozidlo zn. Š. G. M. A. XXX G. na rovnom úseku cesty II/XXX v smere od obce B. na A. rýchlosťou 113 km/h, kde v rozpore s § 4 písm. e) a § 15 ods. 3 Z.č. 9/2008 Z.z. o cestnej premávke oneskorene reagoval na pohyb pred ním jazdiacich cyklistov, z ktorých jeden a to F. F. v rozpore s § 19 ods. 1 Z. č. 9/2008 začal priečne premiestňovanie z ľavého jazdného pruhu do pravého jazdného pruhu, pričom obžalovaný svojím vozidlom v dôsledku neprimeranej rýchlosti, oneskorenej reakcie a nesprávneho smerového vedenia vozidla za účelom vytvorenia si dostatočného bočného odstupu od cyklistov v strede vozovky narazil prednou časťou vozidla do ľavej strany bicykla riadeného F. F., následkom čoho cyklista F. F. utrpel zranenia, a to zlomeniny kosti lebečnej klenby a spodiny, roztrhnutie väzivového spojenia chrčtice so spodinou lebky s prekrvácaním, natrhnutie a pomliaždenie prechodu medzi mostom a predĺženou miechou, viacnásobné roztrhnutie tvrdej pleny mozgu v miestach zlomenín lebečnej klenby a spodiny, difúzne zakrvácanie medzi mäkkými plénami mozgu, na následky ktorých zranení na mieste dopravnej nehody zomrel.

Za to okresný súd uložil obžalovanému podľa § 149 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložil obžalovanému trest zákazu činnosti riadenia motorových vozidiel každého druhu vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodeného F. F., nar. XX.X.XXXX, bytom B. Č.. XXX, okres A. - H., s uplatneným nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku zahlásil odvolanie obžalovaný F. A.. V písomných dôvodoch opätovne popísal, ako došlo k dopravnej nehode, zaoberal sa závermi znaleckých posudkov a dal do pozornosti, že príčinnú súvislosť medzi nesprávnou technikou jazdy vodiča a samotným následkom dopravnej nehody má vyriešiť súd a nie znalec. Je toho názoru, že medzi jeho konaním spojeným s porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej mu zo zákona a smrťou cyklistu nie je príčinná súvislosť. Manéver poškodeného F. bol tak náhly, že svojou reakciou nemohol zabrániť vzniku nehody, lebo cyklista mu vytvoril náhlu prekážku. Taktiež namietal tú skutočnosť, že bol za svoje konanie už potrestaný v priestupkovom konaní blokovou pokutou za prekročenie rýchlosti, a preto nemôže byť potrestaný opätovne v trestnom konaní. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a trestné stíhanie zastavil, alternatívne, aby vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Na základe podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je sčasti dôvodné.

Podľa § 2 ods.12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne, nezávislé od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Rozsudok okresný súd odôvodnil v zmysle intenciách § 168 ods.1 Tr. por. a v rozsudku stručne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Po preskúmaní veci odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal rozsiahle dokazovanie, ktoré postačilo na zákonné rozhodnutie vo veci.

Obžalovaný F. A. na hlavnom pojednávaní uviedol, že jazdil v smere od obce Bohdanovce do Košíc rýchlosťou asi 90 - 100 km/h pričom vo vzdialenosti asi 150 m zbadal dvoch cyklistov, ktorí jazdili po pravej krajnici za sebou. Keď sa k nim priblížil na vzdialenosť 40 - 50 m rozpoznal, že sú to dvaja chlapci vo veku 15 rokov, pričom v poradí druhý robil za krajnicou esíčka. Chcel ich obísť z bezpečnej vzdialenosti, preto asi 20 - 30 m od cyklistov začal smerovať k stredovej čiare, a v momente keď začal tento manéver, v poradí druhý cyklista zmenil smer jazdy tak, že od pravej krajnice prešiel do stredu vozovky, následne sa tento cyklista vrátil smerom doprava k pravej krajnici, ale opätovne sa otočil a kolmo na stredovú čiaru smeroval do protismerného pruhu. Na jeho prvý pohyb začal prudko brzdiť, otočil volant do pravej strany, dostal sa do šmyku a ľavou prednou časťou narazil do cyklistu. Uviedol, že žiaden z cyklistov sa nepozeral dozadu a nedával rukou znamenie o zmene smeru jazdy.

Poškodený F. F. st. sa k priebehu nehody vyjadriť nevedel.

Svedok D. H. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že videl jazdiť na bicykloch dvoch malých chlapcov, ktorí jazdili esíčkovite po ceste a videl ako zadný cyklista prebehol cyklistu jazdiaceho pred ním. Na krátku chvíľu sa na nich nepozeral, a vtedy začul zvuk prudkého brzdenia, otočil sa tým smerom a videl

ako niečo letí ponad stromy. Keď došiel na miesto samé, videl ako obžalovaný vystupuje z vozidla, ktoré bolo v priekope a druhého cyklistu stojaceho v šoku nad tým čo sa stalo. Túto situáciu sledoval z letiska.

Svedok P. J. vypovedal, že obžalovaný ho so svojím vozidlom prebehol, k nehode sa vyjadriť nevedel, lebo cyklistov na vozovke nevidel.

Svedkyňa P. X. sa k priebehu dopravnej nehody vyjadriť nevedela.

Svedok F. V. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že spolu s F. F. jazdili na bicykloch, pred odbočením na letisko on jazdil vpredu a F. F. za ním a prv než začal odbočovať, upažil ľavú ruku, pozrel sa za seba a videl za sebou vozidlo, ktoré bolo dosť ďaleko, preto bicykel nasmeroval šikmo k stredovej čiare. V tom čase F. F. jazdil za ním asi 2 metre, pri stredovej čiare sa opätovne pozrel za seba a videl, že motorové vozidlo sa nachádzalo blízko za nimi, preto zmenil smer jazdy späť k pravej krajnici, ale to čo urobil F. F. v tom čase nevidel. Keď bol pri krajnici, iba počul buchot, a že prešlo okolo neho vozidlo. Svedok potvrdil, že ani on, ani poškodený nemali prilbu a v protismere pri odbočovaní nešli žiadne vozidlá.

Ing. K. F. vypovedal, že bol vyslaný na miesto nehody ako príslušník skupiny dopravných nehôd, vykonal potrebné technické úkony a miesto zrážky určil na základe predpokladov a to úlomkov bicykla a motorového vozidla.

Svedok K. E. vypovedal, že keď bol na mieste zrážky, ktorej priebeh nevidel, počul ako chlapec, ktorý tam bol na bicykli hovoril policajtovi, že znamenie o zmene smeru jazdy nedávali. Taktiež tam mala byť prítomná osoba na motorke, ktorá sa mala vyjadriť, že chlapci jazdili bicyklami od bočnej čiaru po stredovú.

Zo znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo, odvetvie súdne lekárstvo, ktorý vypracoval MUDr. F. Q. a z jeho výpovedi na hlavnom pojednávaní bolo zistené, že poškodený utrpel zranenia a to zlomeniny kosti lebečnej klenby a spodiny, roztrhnutie väzivového spojenia chrčtice so spodinou lebky s jeho prekrvácанím, nadtrhnutie a pomliaždenie prechodu medzi mostom a predĺženou miechou, viacnásobné roztrhnutie tvrdej pleny mozgu v miestach zlomenín lebečnej klenby a spodiny, difúzne zakrvácanie medzi mäkkými plénami mozgu. Poranenia boli v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou.

V konaní vystupovali aj znalci z odboru dopravy Ing. I. B. a Ing. P. F.Í., ktorí vypracovali samostatné posudky, ktoré sa však v určitých častiach od seba odlišovali. V súlade so zákonom preto postupoval okresný súd, keď pribral do konania Ústav súdneho inžinierstva, Žilinskú univerzitu v Žiline. Následne bol vypočutý znalec Doc. X. A., PhD., ktorý bol osobou určenou k výpovedi k znaleckému posudku. Pri vypracovaní vychádzal z dvoch variant a to podľa výpovede obžalovaného F. A. (variant B) a podľa výpovede svedka F. V. (variant A). V oboch prípadoch bola vypočítaná prevádzková rýchlosť vozidla riadeného obžalovaným ako 113 km/h a nárazová rýchlosť 112 km/h. Pri variante A bol obžalovaný so svojím vozidlom v čase keď cyklista V. začal uskutočňovať manéver priečného premiestnenia vľavo vzdialený od miesta zrážky 103,5 m, pričom obžalovaný mohol rozpoznať priečne premiestnenie cyklistu k stredovej čiare vo vzdialenosti 78,4m od miesta zrážky, a to 2,5s pred zrážkou a priečne premiestňovanie k stredovej čiare začal obžalovaný uskutočňovať vo vzdialenosti 59,6 m a to 1,9s pred zrážkou. Cyklista F. V. sa rozhodol vrátiť späť na pravú krajnicu v momente, keď bol obžalovaný od miesta zrážky 37,6 m, t.j. 1,2s pred zrážkou a obžalovaný začal reagovať na pohyb cyklistov vo vzdialenosti 32,6 m od miesta zrážky v čase 1,04s pred zrážkou, pričom nábeh brzdneho systému na vozidle započal v čase 0,04s pred zrážkou vo vzdialenosti 1,25 m od miesta zrážky. Nesprávna technika jazdy obžalovaného pri tomto variante spočívala jednak v jazde rýchlosťou 113 km/h a v jeho oneskorenej reakcii na vzniknutú situáciu, kedy reagoval až 1,04s pred zrážkou, pričom mohol reagovať 2,5s pred zrážkou. Jeho reakcia bola oneskorená o 1,46s. Ďalším nesprávnym prvkom bolo smerové vedenie vozidla, lebo pri prevádzkovej rýchlosti 113 km/h by mal byť minimálny bočný odstup od bicyklistov 1,835 metra a priečne premiestňovanie pri tejto rýchlosti mal obžalovaný začať najneskôr 69m od cyklistov. Nesprávna technika jazdy cyklistu F. F. pri tomto variante spočíva v tom, že manéver jeho priečného premiestnenia bol nesprávny a to ako vo vzťahu ku skutočnej rýchlosti vozidla, ako aj ku správnej technike jazdy obžalovaného a rýchlosti 90 km/h.

Pri variante B bol obžalovaný vzdialený s vozidlom od miesta zrážky 94 m v čase, keď poškodený F. F. začal manéver priečného premiestňovania do stredu vozovky v čase 3s od zrážky a 81,5 m od miesta

zrážky v čase 2,6s od zrážky, keď už mohol rozpoznať smerovanie cyklistu F. F. a vo vzdialenosti 63 m od miesta zrážky začal uskutočňovať priečne premiestňovanie ku stredovej čiare a to v čase 2s od zrážky. Opätovný pohyb cyklistu F. F. mohol obžalovaný rozpoznať vo vzdialenosti 32,5 m od miesta zrážky v čase 1,04s od zrážky, pričom počiatok nábehu brzdného systému vozidla bol vo vzdialenosti 1,250 m od miesta zrážky v čase 0,04s od zrážky. Nesprávna technika jazdy obžalovaného spočívala v jazde rýchlosťou 113 km/h, v jeho oneskorenej reakcii na vzniknutú situáciu a nesprávna technika jazdy cyklistu F. F. pri tomto variante spočívala v tom, že ak by sa obžalovaný pohyboval rýchlosťou 90 km/h a správne by bol reagoval plynulým náhlym spomalením, vozidlo riadené obžalovaným by v okamihu, keď cyklista F. vystupoval z koridoru pohybu vozidla sa nachádzalo vo vzdialenosti cca 14 m od zadnej časti bicykla a nedošlo by k bezpečnému minutiu vozidla a cyklistu, nakoľko za bezpečnú vzdialenosť možno považovať 23 m a cyklista by sa tak nestihol premiestniť k ľavému okraju vozovky bez vzniku kolíznej situácie. Preto manéver priečného premiestnenia cyklistu F. F. bol nesprávny, a to ako vo vzťahu ku skutočnej rýchlosti vozidla, tak aj ku správnej technike jeho jazdy.

U oboch variant sa vozidlo obžalovaného v čase zrážky nachádzalo približne z 80% jeho šírky v pravom jazdnom pruhu a približne 20% šírky vozidla sa nachádzalo v ľavom jazdnom pruhu.

Znalec dospel k záveru, že pri variante A by technickou príčinou dopravnej nehody bola súčinnosť nesprávnej techniky jazdy cyklistu F. F. a nesprávnej techniky jazdy obžalovaného. V prípade variantu B platí konštatovanie o nesprávnej technike jazdy obžalovaného ako pri variante A s tým rozdielom, že mal neskoršiu reakciu ako pri variante A o cca 1,56s.

Správne postupoval okresný súd, keď pri rozhodovaní ako došlo k nehodovému deju sa i na základe logických záverov znalca a ostatných dôkazov priklonil k tomu, že k nehode došlo podľa variantu A. Tento variant je aj pri posudzovaní viny priaznivejší pre obžalovaného. Obžalovaný svojím konaním naplnil skutkovú podstatu prečinu usmrtienia podľa § 149 ods.1, ods.2 písm. a) Tr. zák. po stránke subjektívnej tým, že konal nedbanlivostným spôsobom a po stránke objektívnej, že si bol vedomý svojho konania ako i následku. Odvolací súd k odvolacím námietkam dodáva, že prekročením povolenej rýchlosti o 23 km/h porušil obžalovaný dôležitú povinnosť, ktorú mu ukladá zákon o cestnej premávke. To, že bol postihnutý blokovou pokutou za rýchlosť jazdy nemôže byť v danom prípade posudzované, že bola porušená zásada „ne bis in idem“.

Odvolací súd v ďalšom poukazuje na dôvody napadnutého rozsudku okresného súdu, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach naň odkazuje.

Odvolací súd sa však nestotožnil s výškou uloženého trestu obžalovanému okresným súdom. Obžalovaný F. A. z miesta bydliska bližšie charakterizovaný nie je, v evidenčnej karte má 2 záznamy, súdne trestaný nebol. Jeho skutok je možné hodnotiť ako ojedinelé zlyhanie v správaní sa. Pritiažujúce okolnosti zistené neboli, ako poľahčujúca okolnosť bola vyhodnotená okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery je súd povinný prihliadnuť najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Vo vzťahu k spôsobu spáchania činu a jeho zavinenia na rozdiel od okresného súdu dospel odvolací súd k jednoznačnému záveru, že miera účasti obžalovaného i poškodeného na vzniku dopravnej nehody je rovnaká. V prípade, ak by poškodený cyklista sa nepohyboval po ceste esičkovitým smerom, k dopravnej nehode by nedošlo a obžalovaný by sa dopustil iba priestupku za prekročenie povolenej rýchlosti, ktorá na mieste zrážky bola maximálne stanovená 90 km/h. Vzhľadom k týmto okolnostiam, ako i na dĺžku konania od spáchania skutku odvolací súd podľa § 321 ods.1 písm. e), ods.3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a sám podľa § 322 ods.3 Tr. por. obžalovanému F.Z. A. uložil podľa § 149 ods.2 Tr. zák., § 36 písm. j), § 38 ods.2, ods.3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a podľa § 49 ods.1 písm. a) Tr. zák., § 50 ods.1 Tr. zák. obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky. Zároveň podľa § 61 ods.1, ods.2 Tr. zák. uložil obžalovanému trest zákazu činnosti riadenia všetkých druhov motorových vozidiel vo výmere 1 rok. Takto zmenené tresty postačia na prevýchovu obžalovaného a to tak z hľadiska individuálnej i generálnej prevencie.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.